

Бѣга клетникътъ уплашенъ
И озърта се съ въздишка.

Той самичтъкъ бѣ на пѣтя
Самъ излѣзалъ да играе,
Ето кученце до него
Мѣлкомъ дойде, безъ да лае.

То го радостно поглежда
И отъ него хлѣбецъ иска,
Той назадъ-назадъ се дърпа,
Жално плаче и се стиска.

Тѣй се Живко още плаши
Безъ горкичкиятъ да знай, че
Прѣкоръ му дѣца кръстиха:
„Живко, страхливото зайче“.

Ц. Калчевъ.

